

МОМИЧЕ
ОТ КАЛЕНДАРА
ВТОРА ЧАСТ

Одри Карлан

Превод от английски език Гургана Дечева

Уо

ЕГМОНТ

Уо

Книгата се издава под това лого, запазена марка на ЕГМОНТ.

Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея могат да бъдат възпроизведени под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие *Calendar Girl #2: April, May, June*

Copyright © 2015 Waterhouse Press, LLC

All rights reserved.

Превод Гергана Дечева

Редактор Надя Калъчева

Коректор Ина Тодорова

Издава „Егмонт България“ ЕАД

1142 София, ул. „Фритъф Нансен“ 9

www.egmontbulgaria.com

Отпечатано в „Ропринт“ ЕАД, София, 2017

Тираж: 1500 бр.

ISBN 978-954-27-2007-2

Април

Анита Скот Шофнър

Приключението на Миа в Бостън е за теб, скъпа моя.
Също както Миа ти наскоро положи ново начало.
Гордея се с теб... заради това, че избра себе си.
Мисля, че всеки човек на този свят има нужда
да избира себе си от време на време.
Не само защото си незаменим критик на всички
мои текстове, но и заради това, че си прекрасна
и подкрепяща приятелка. Не бих могла да ти се
отблагодаря достатъчно, намасте, приятелко моя.

Май

Крис Уорд

Ти окуражаваш, ти подкрепяш, ти обичаш.
Всичко в теб е ангелско.
Всички около теб жадуват за твоето красиво
самосъзнание.
Напомняш ми за покойната ми майка.
Така че мамо Крис,
приключението на Миа на Хаваите е за теб.
Нека слънцето винаги да грее силно над теб.
Нека дарът на истинското приятелство бъде вечно твой.
Нека радостта, която раздаваш от себе си, да ти се
връща десетократно.
Нека любовта витае около теб и допълва душата ти.
С вечна обич.

Юни

Лиса Колгроув Рот

Юни е посветен на теб, ангелче,
защото е ключов момент от приключението на Миа,
също както ти си значима за моето.
Когато се присъедини към моя екип,
нямах представа каква благословия съм получила.
Твоите безкрайни насърчение, подкрепа и приятелство
ми помогнаха повече от милион пъти.
С обич и признателност заради всичко, което си.

Arpue

ГЛАВА ЕДНО

– Ето го и сладурчето ми – бяха първите думи от съблазнителната му мръснишка уста.

За съжаление, думите, както и начинът, по който огледа цялото ми тяло, накараха кръвта ми да закипи, и то не особено приятно. Не и в добрия смисъл на израза.

Мейсън Мърфи се облегна на лимузината. Носеше очила тип бърбек, имаше меднокестенява коса и усмивка, която със сигурност караше гащите на всички негови фенки да се топят директно върху задниците им. За моя радост, през последните няколко месеца в живота ми бяха присъствали няколко супер секси мъже и не бях впечатлена.

Подадох ръка. Той сви устни, избута очилата нагоре, закрепил ги на главата си и ме прободеше с изумително зелените си очи. Бяха с цвят на смарагд и точно толкова красиви.

– И какво сега? Няма ли целувка?

Събрах вежди, преместих тежестта на тялото си върху единия крак, така че хълбокът ми да подсили женствените извивки на тялото ми, и скръстих ръце.

– Сериозно? Не можа ли да излезеш с нещо по-умно?

Той вдигна надменно глава, свали очилата и ги закрепил в единия край на устата си, където те продължиха да се

поклащат. После пак ме огледа от горе до долу.

– Смела и леко агресивна. Обичам, когато момичето поставя малки препятствия. Един вид като предизвикателство.

Затворих очи, примигнах няколко пъти и се зачудих дали изобщо съм се събудила след приспивателното, което взех, когато се качих на самолета. Пътуването със самолет винаги ме караше да се чувствам нервна и неспокойна – противоположно на състоянието, в което бях сега.

– Ти май ще се окажеш рядко срещано говедо.

Очите му се разшириха и по красивото му лице, в което не можеше да не се загледаш, се плъзна огромна усмивка. Високи скули, малка трапчинка на брадичката и тези зловещо искрящи очи. Той се приближи до мен, обгърна раменете ми с една ръка и ме целуна по слепоочието. И това беше всичко, от което се нуждаех, за да се обърна да отвърна на целувката. С един юмрук в лицето, искам да кажа.

– Сега ще си махнеш ръката от мен и ще се отдръпнеш. Нямах ли никакви маниери?

Мейсън се закова пред мен и се наведе към лицето ми, за да прошепне:

– Знам каква си и за мен не е проблем. Абсолютно никакъв проблем. Двамата ще се позабавляваме страхотно.

Блъснах го в гърдите, за да го отдалеча от лицето си.

– Виж какво, господин Мърфи...

– О, *господин Мърфи* – каза подигравателно. – Това определено ми харесва.

Поех дъх през зъби и стиснах челюст. Ако си бях хапала езика, щях да го откъсна наполовина. Толкова ме

дразнеше това момче!

– Това, което се опитах да кажа, преди да ме прекъснеш, беше, че аз съм ескорт. Което означава, че ще те придружавам на разни места. Аз съм приятелска компания и нищо повече.

Той пак се приближи до мен, хвана ме за таза и го притисна с все сила към тялото си.

– О, нямам търпение да се сприятелим! – С което се отърка в мен. Почти усещах как нещо в панталоните му започва да оживява.

Въздъгнах. Пак го избутах назад и казах:

– Просто вземи багажа ми.

Той обаче не взе куфарите, а подсвирна на шофьора си. Да, точно така, *подсвирна*. Сякаш човекът беше куче. Нямах да се изненадам, ако беше добавил нещо от сорта: „Ела тук доброто ми момче, браво на кученцето“. Изпълних се с погнуса и се отскубнах от ръката му.

– Не се притеснявай, бебче. Скоро ще разбереш как са нещата тук – каза и замахна с въображаема бухалка.

Аз присвих очи гневно, отворих вратата на лимузината и се вмъкнах вътре с неудоволствие. Той преви високото си тяло, за да влезе в огромната кола, плесна с ръце и попита:

– Искаш ли нещо за пиене?

Погледнах го, сякаш му беше поникнала опашка.

– Няма и обяд още.

– Е, все някъде по света вече е обед. – Сви рамене и ми смигна мазно. После извади бутилка шампанско.

Езикът му се плъзна по плътната долна устна. Аз лично може и да не регистрирах движението на езика му, но онова

местенце между краката ми определено забеляза и потрепери радостно. Поклатих глава и кръстосах крака. Беше копеле, но не можех да отрека, че беше красиво копеле. Мейсън Мърфи беше висок и имаше тяло, което можеше да краси корицата на всяко списание. И наистина ги красеше. Бицепсите му се свиваха съблазнително, докато слагаше бутилката между краката си и махаше корковата тапа, която леко пукна. Без пяна. Доста умело! Нямаше как да не призная майсторлъка му да отваря шампанско.

– Сега, сладурчето ми, да се разберем по някои основни положения.

Отворих очи. Веждите ми буквално отскочиха нагоре. Той ми подаде чашата. Макар че бе едва десет, не отказах. Имах нужда от нещо, което да потисне раздражението ми.

– Изпратиха те тук, за да ми бъдеш гадже. И това означава, че за да накараме феновете ми – както и медиите – да повярват в тази работа, и при това много бързо, ти и аз ще трябва да се сприятелим. Светкавично. А така като те гледам... – Той плъзна поглед по високите ми ботуши, по джинсите и после нагоре, като се спря на гърдите. Сви-ня! – Така като гледам, съм сигурен, че ще се наслажда на всяка секунда от сприятеляването ни.

Този мъж се очертаваше ужасно труден. Беше нагъл, дяволски секси, откровен простак с огромно самочувствие и недорасъл. Изпуснах ли нещо? О, да, и отново – дяволски секси. Той се облегна назад в седалката срещу мен, за да ми демонстрира тялото си, усмихна се нагло и обърна чашата. Разбира се, нямаше да позволя на тоя глупак да ме надпива, така че бързо обърнах и моята чаша. Той пов-

дигна вежди и очите му проблеснаха одобрително.

– Жената, която ще плени сърцето ми – каза с престо- рена галантност и сложи ръка на сърцето си.

Наведох се напред, грабнах бутилката, напълних чаша- та си и с брадичка го подканих да вдигне своята, за да му сипя. Той я протегна напред и напълних и неговата.

– Добре, слушай ме сега. Трябва да *затвърдим* някои основни положения. – По изражението на лицето му раз- брах, че се кани да пусне някоя тъпа шега, но веднага го срязах. – Може и да съм наета да бъда твое гадже за един месец, но това не означава, че съм някоя курва. Не и *тво- ята* курва. – Веждите му се събраха. – Сексът с клиента е по избор. *Мой* избор и само ако аз пожелаая или намеря за удачно. Така пише и в договора ми. Трябвало е да про- четеш малките букви, приятелче, понеже сега ще видиш какво означава един месец целомъдрие.

Ченето му увисна от шока.

– Ебаваш се, нали? – засмя се.

Поклатих глава.

– Не, за твое съжаление – не. Така че не е зле да свик-неш с мисълта, че ще използваш доста тази ръка... А ако започнеш да се мотаеш насам-натам и да чукаш някой бо- клук или да се навърташ около някоя, пресата веднага ще те надуши. И ще знаят, че това – размахав пръст между двама ни – е измама, и усилията, както и стоте хиляди, които са ми платени, ще заминат по дяволите. – Мейсън прокара ръка през косата си и я разроши. – Също така няма да изглежда никак добре в очите на новите ти спон- сори, ако не можеш да задържиш едно гадже повече от ден. И не забравяй – таксата ми е едно от нещата, които

не можеш да си поискаш обратно.

Това беше моментът, в който се облегнах назад и отпих от шампанското си. Тръпчивите мехурчета затанцуваха по езика ми и разбудиха сетивата ми за втори път. Мейсън ме погледна с изражение, което не можех да определя.

– И какво предлагаш да направим, сладурчето ми? – Той се усмихна, а погледът му продължи да шари по краката ми, по тялото, гърдите и най-сетне се спря на лицето. В думите му нямаше нищо лошо, но им липсваше откровеност.

– Първо, спираш да ме наричаш „сладурчето ми“.

Той подскочи още преди да съм успяла да довърша мисълта си.

– Не може ли един мъж да има свое обръщение към момичето си?

Стиснах устна между пръстите си и се замислих. Май беше прав.

– Може би си прав, ако не звучеше толкова тъпо и изкуствено.

Мейсън отпусна глава назад и се засмя. Звукът започна да вибрира из колата и някак разведри настроението. Ако можех да чувам този звук всеки ден, може би месецът нямаше да е толкова противен, както се очертаваше от първите няколко минути. Той пак облиза устната си и онова чувствително местенце между краката ми, което все още не бе забравило какво е да усещаш подпухнали мъжки устни между бедрата си, накара плътта ми да вибрира като двигател на мотор.

Я кротко, момиче! Това мое либидо! Някой трябваше да го опитоми. От онзи велик фестивал на сексуалното из-

куство с Уес преди две седмици бях загоряла, постоянно възбудена и няхах никаква надежда за скорошно облекчение. И сега, след като клиентът ми се оказа категорично извън списъка ми с потенциални партньори за леглото, се очертаваше, че и аз щях да карам един изпитателен месец на целомъдрие. Забавно? Не.

– Добре, предполагам, това с обръщението става. Мисля също, че следващата стъпка е да научим по нещо един за друг. Разкажи ми за себе си.

Той обхвана с ръка коляното си. Загледа се през прозореца.

– Няма много за разказване. Семейството ми е от Ирландия. Татко работи като боклукчия, макар че му казах, че ако поиска, не се налага да работи до края на живота си. Прекалено е горд.

– Изглежда добър човек.

За разлика от моя баща. Е, на практика, той се опита да бъде добър човек, но след удара, който понесе, когато майка ни ни напусна, той просто загуби ориентир в живота си. Не знам дали някой изобщо е подготвен как да се справи с ежедневието, когато изгуби любовта на живота си.

Мейсън се усмихна и ми показа белите си равни зъби. Кучешкият му зъб бе леко изкривен, точно колкото да придаде на усмивката му характер, да внесе нещо специфично.

– Татко е най-великият. Корав кучи син е. Но работи прекалено много. Винаги е работил много, за да има за мен и за братята ми.

– Колко братя имаш? – попитах. Разговорът наистина

ми беше интересен. Той вдигна три пръста и този път сам си сипа.

– Братята ми са луди копелета, но ги обичам – продължи и едва сега усетих бостънския му акцент. Шибани секси акценти. Мамка му, щеше да е трудно да си държа ръцете настрани от този, ако се окажеше свястно момче. Спря погледа си върху мен. Наситено тъмнозелено. – Ще откачат, когато видят, че съм с такова супер секси парче. – Да, простакът в него не остана скрит задълго. Поклатих глава и дълбоко въздъгнах.

– Добре. Трима братя. По-големи, по-малки?

– Всичките са по-малки. Брейдън е на двадесет и една, Конър е на деветнадесет и най-малкият е Шон, на седемнадесет. Все още е в гимназията.

Наведох се напред и закрепих празната си чаша в поставката.

– Четирима братя?

– Да. Брейдън ходи в държавния колеж през деня. След като завърши гимназия, едно момиче забременява от него. – Тялото ми се отдръпна конвулсивно назад. – Кучката остави детето при него и избяга.

Ахнах от изненада. Как може една жена да остави собствената си плът и кръв? Но пък няма и майка ми не бе направила същото? И да чуя, че това се е случило на някое друго дете? Кръвта ми кипна. – Така че Брей живее с татко и с Елинор.

Елинор?

– Това е старомодно име – казах.

Той погледна през прозореца с известна тъга и копнеж.

– Да, момиченцето е кръстено на майка ми.

– Родителите ти разделени ли са?

Той поклати глава.

– Не. Мама почина преди десет години. Рак на гърдата. Почина млада. Така че от много време сме само ние, момчетата.

Наведох се напред и сложих ръка на коляното му.

– Съжалявам. Не биваше да любопитствам.

Той рязко избута ръката ми, сякаш се опитваше да пренебрегне жеста.

– Това беше отдавна. Няма значение. После Конър отиде в Бостънския университет. А Шон е затънал до лактите във вулвите на някакви тийнейджърки. Това прави по цял ден.

Смръщих се.

– Моля?

– Нищо.

Не исках да коментирам факта, че един мъж не бива да говори за жените като за „вулви“, и то в присъствието на друга жена, и че това бе признак на липса на каквато и да е зрялост. И не казах нищо, защото... защото какъв беше смисълът? Битката така или иначе беше загубена.

– Какви реклами създаваш и кои са спонсорите ти?

* * * *